

Dosar nr.(...)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL (...)
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ
ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 25.10.2024

Completul de judecată compus din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol, soluționarea apelurilor formulate de apelanții-pârâți **ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR, CASA DE PENSII SECTORIALĂ A MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE și MINISTERUL AFACERILOR INTERNE** împotriva sentinței civile nr.(...) din data de 27.02.2024, pronunțată de Tribunalul (...), Secția Civilă în dosarul nr.(...), în contradictoriu cu intimatul -reclamant (...), cauza având ca obiect „obligația de a face”.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns intimatul-reclamant personal, lipsind apelanții-pârâți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Grefierul de ședință expune referatul cauzei, în cadrul căruia învederează instanței obiectul cauzei, stadiul procesual, părțile, legalitatea îndeplinirii procedurii de citare, precum și faptul că intimatul-pârât Administrația Națională a Penitenciarelor a depus la dosar răspuns la întâmpinarea formulată de Casa de Pensii Sectorială a MAI, precum și răspuns la întâmpinarea depusă de intimatul-reclamant, înregistrate la Compartimentul registratură la data de 27.06.2024.

Se mai învederează faptul că intimatul-reclamant a depus la dosarul cauzei precizări, înregistrate la Compartimentul registratură în data de 21.08.2024.

Se procedează la legitimarea intimatului-reclamant, datele de identificare fiind consemnate în caietul grefierului de ședință.

Din oficiu, Curtea pune în discuție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din OUG nr. 62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiunea de drept referitoare la alcătuirea situației soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază, corespunzătoare celor 6 luni consecutive alese sau ultimelor 6 luni de activitate, conform art.17 lit. f) din Ordinul MAI nr. 30/2016 privind aprobarea Metodologiei privind întocmirea dosarului de pensionare, pe baza salariului la nivelul maxim din cadrul angajatorului, recunoscut și acordat prin hotărâre judecătorească ce acoperă și perioada celor 6 luni.

Intimatul-reclamant, personal, învederează că nu este de acord cu sesizarea ÎCCJ, apreciind că OUG nr. 62/2024 nu obligă la sesizarea Înaltei Curți în toate situațiile, ci numai atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ. Una din condiții este aceea ca soluționarea respectivei cauze să depindă de o dezlegare a unei chestiuni de drept și anume să fie anumite neclarități, așa cum rezultă și din practica Înaltei Curți de Casație și Justiție, în această materie. Arată că se poate observa faptul că sesizările sunt respinse ca inadmisibile tocmai pe acest motiv.

În primul rând, arată că este vorba despre un litigiu care nu are aplicabilitate generală, ci are aplicabilitate doar cu privire la 60 de persoane din toată țara, respectiv consilierii juridici

din sistemul administrației penitenciarelor. Precizează că este câte un consilier juridic la fiecare administrație de penitenciar, plus cei din direcția juridică pe care a condus-o timp de 9 ani. Subliniază că aceștia sunt salariați care au câștigat aceste drepturi care au fost incluse în salariu.

Învederează că în urmă cu 5 ani, instanțele de judecată la acel moment, în cazul său, Curtea de Apel București, prin decizie definitivă, a stabilit recalcularea salariului, astfel încât să nu mai existe un salariu vechi și niște drepturi adăugate la acesta, ci să existe noul salariu așa cum a fost stabilit prin decizie. Totodată, arată că deciziile Înaltei Curți pronunțate în cursul anului 2024, nr. 3 și nr. 4 nu au aplicabilitate, întrucât vizează anumite situații punctuale așa cum rezultă din conținutul acestora. Subliniază faptul că Înalta Curte a precizat clar: care sunt limitele investiției acesteia, chiar și în materia litigiilor; nu vizează toate drepturile salariale obținute de salariați, ci numai cele aferente coeficientului de ierarhizare DIICOT.

Arată că în deciziile respective se menționează clar, spre exemplu: valoarea de referință sectorială este o componentă a dreptului salarial al magistratului, dar cu aplicabilitate generală și aceea nu face obiectul celor două decizii, ca atare este inclusă în pensia magistratului. Punctează că doar coeficienții de ierarhizare DIICOT obținuți de alți magistrați decât cei care au activat în cadrul DIICOT au valoare de despăgubiri și se plătesc strict pe perioada de activitate fără să fie transpuse în pensie. Menționează că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG nr. 62/2024, întrucât nu există practică neunitară.

Precizează că în cazul său, angajatorul și-a motivat eliminarea acestor drepturi câștigate prin invocarea dispozițiilor art. 28, alin.1 lit. p) din Legea 223/2015 unde se menționează faptul că nu se includ în pensie drepturile care nu au caracter de drept salarial, adică diurne, deplasări ș.a.

La întrebarea instanței, intimatul-reclamant, personal învederează că procesul a fost câștigat în perioada în care era în activitate, iar hotărârea judecătorească a fost pusă în executare, recalculându-se salariile tuturor celor care au câștigat.

Curtea declară dezbaterile închise și, în raport de dispozițiile art. 394 Cod procedură civilă, reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Deliberând asupra apelului, constată următoarele:

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul Tribunalului (...) Secția Civilă la data de 21.06.2022, sub numărul (...), reclamantul (...) în contradictoriu cu pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor, Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne și Ministerul Afacerilor Interne, a solicitat:

1. obligarea Administrației Naționale a Penitenciarelor la recalcularea și comunicarea către Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne a bazei de calcul a pensiei, utilizată la stabilirea pensiei de serviciu, cu includerea în această bază de calcul a nivelului maxim al salariului lunar efectiv acordat și plătit de Administrația Națională a Penitenciarelor reclamantului, astfel cum a stabilit instanța judecătorească, prin hotărâre definitivă, respectiv Decizia nr. (...) pronunțată de Curtea de Apel (...), în dosarul nr. (...);

2. anularea Hotărârii nr. (...) din data de 17.05.2022 a Comisiei de Contestații din cadrul Ministerului Afacerilor Interne;

3. anularea Deciziei de pensie nr. (...) din 22.30.2022 și obligarea Casei de Pensii Sectoriale a Ministerului Afacerilor Interne la emiterea unei noi decizii de acordare a pensiei militare de stat, conform bazei de calcul refăcută și comunicată de ANP;

4. obligarea Casei de Pensii Sectoriale a Ministerului Afacerilor Interne la plata diferențelor dintre pensia astfel recalculată și cea plătită efectiv, de la momentul pensionării (...) și până la data emiterii noii decizii, actualizate cu rata inflației și dobânda legală

penalizatoare, în raport cu scadența lunară a fiecărei sume potrivit dispozițiilor OG nr. 13/2011.

Prin sentința civilă nr. (...) din data de 27.02.2024, Tribunalul (...), Secția Civilă a admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul (...) în contradictoriu cu pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor, Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne și Ministerul Afacerilor Interne; a obligat pârâta Administrația Națională a Penitenciarelor la recalcularea și comunicarea către pârâta Casa de Pensii Sectorială a M.A.I. a bazei de calcul recalculeată, cu includerea în baza de calcul a sumelor datorate de Administrația Națională a Penitenciarelor și încasate de reclamant în baza titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. (...) din data de 18.12.2019, pronunțată de Tribunalul (...) în dosarul nr. (...), modificată și definitivă prin Decizia nr. (...) din data de 11.03.2021 a Curții de Apel (...); a anulat Hotărârea nr. (...) din data de 17.05.2022 a Comisiei de Contestații din cadrul MAI; a anulat Decizia privind acordarea pensiei militare de stat nr. (...) din data de 22.03.2022, emisă de Casa de Pensii Sectorială a M.A.I.; a obligat pârâta Casa de Pensii Sectorială a M.A.I. la emiterea unei noi decizii de pensionare prin care să se recalculeze pensia militară de stat conform bazei de calcul refăcută de A.N.P., care să includă și drepturile salariale la care a fost obligat angajatorul și care au fost achitate de acesta, în baza titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. (...) din data de 18.12.2019, pronunțată de Tribunalul (...) în dosarul nr. (...), modificată și definitivă prin Decizia nr. (...) din data de 11.03.2021 a Curții de Apel (...); a obligat Casa de Pensii Sectorială a M.A.I. la plata diferențelor convenite din pensie începând cu data pensionării, 14.02.2022, sume ce urmează a fi actualizate cu rata inflației și dobânda legală penalizatoare aferentă, calculată conform OG nr. 13/2011.

Pentru a se pronunța astfel, referitor la chestiunile ce interesează prezenta sesizare, instanța de fond a reținut că la art. 17 lit. f) din Ordinul MAI nr. 30/2016 privind aprobarea Metodologiei privind întocmirea dosarului de pensionare, se specifică „Partea a II-a a fișei de pensie se completează de către structura de resurse umane, cu excepția pct. 7 și 8, care se completează de către structura financiar-contabilă, după cum urmează: (...) f) la pct. 7 se specifică *Situația soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază*, corespunzătoare celor 6 luni consecutive alese sau ultimelor 6 luni de activitate pentru situația în care beneficiarul nu își exprimă opțiunea, actualizate, din care se constituie baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare, prevăzută de art. 28 din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare. (...)”

Că potrivit dispozițiilor Legii nr. 223 din 2015, singurele situații care îndreptățesc angajatorul să excludă anumite sume din acest calcul sunt cele enumerate restrictiv și cu titlu de excepție de art. 28 alin. 1 din actul normativ menționat, altfel, baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a)-c).

Or, în favoarea reclamantului a fost recunoscut, prin hotărâre judecătorească definitivă (sentina civilă nr. (...) din data de 18.12.2019, pronunțată de Tribunalul (...) în dosarul nr. (...), modificată și definitivă prin Decizia nr. (...) din data de 11.03.2021 a Curții de Apel (...)), beneficiul recalculării salariului la nivelul maxim stabilit în cadrul ANP, începând cu data de 16.01.2016, reclamantul având acest beneficiu inclusiv pentru perioada celor șase luni alese în vederea calculării veniturilor pentru stabilirea pensiei conform Legii nr. 223/2015.

Constatând că deși drepturile recunoscute reclamantului prin hotărâre judecătorească au fost plătite reclamantului de către fostul angajator, dar nu au fost avute în vedere la constituirea bazei de calcul al pensiei, tribunalul a constatat cererea întemeiată și a admis-o ca atare.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel, în termen legal și motivat, pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor, Casa de Pensii Sectorială a Ministerului

Afacerilor Interne și Ministerul Afacerilor Interne, cererile de apel fiind înregistrate pe rolul Curții de Apel București, Secția a VII-a pentru Cauze privind Conflicte de muncă și asigurări sociale, sub același număr unic de dosar 1669/93/2022.

Prin apelul formulat, apelanta-pârâtă Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne a arătat că nu a fost parte în procesul în care s-a pronunțat sentința judecătorească astfel cum a fost modificată în apel, prin care s-a recunoscut intimatului-reclamant beneficiul recalculării salariului la nivelul maxim stabilit în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, începând cu data de 16.01.2016, astfel că nu-i revine vreo obligație din punerea ei în executare, ci doar de verificare și analiză a documentelor din dosarul de pensie întocmit de de unitatea angajatoare, față de care emiterea deciziei de pensie este subsidiară; susceptibilă de revizuire, dar numai dacă unitatea transmite Casei de Pensii, fișa reactualizată cu noile elemente salariale, or, din analiza înscrisurilor depuse la dosar, reiese în mod cert faptul că nu i-a fost comunicată o nouă bază de calcul în acord cu cele dispuse de instanță în dosarul civil nr. (...), caz în care nu-i revine vreo culpă în legătură cu stabilirea drepturilor și plata diferențelor de la data deschiderii lor.

Prin apelul său, apelantul-pârât Ministerul Afacerilor Interne a arătat, de asemenea, că nu a fost parte în dosarul civil nr. (...) și că motivele din cererea de chemare în judecată nu poartă asupra obligațiilor emitentului deciziei, ci a fostului angajator, care a înaintat dosarul de pensie, acesta purtând întreagă răspundere pentru exactitatea datelor înscrise, potrivit prevederilor de la art. 61 coroborat cu art. 62 alin. (f) din Legea nr. 223/2015, decizia de pensie fiind legal emisă prin raportare la înscrisurile existente în dosarul de pensionare al reclamantului, în contradicție cu soluția pronunțată de instanța de fond.

Prin apelul declarat, apelanta-pârâtă Administrația Națională a Penitenciarelor, în ce interesează chestiunea ridicată prin sesizarea de față, a arătat că baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat nu reprezintă doar un simplu quantum rezultat din media soldelor/salariilor lunare brute efectiv încasate ci este o transpunere la data deschiderii drepturilor de pensie, a fiecărui element component al soldei lunare brute realizate la funcția de bază prin raportare strictă la legislația specifică de salarizare aplicabilă polițiștilor de penitenciare, cu reținerea strictă doar a elementelor din această legislație, eventual în aplicarea ei etapizată. A exemplificat cu elementele defalcate, baza de calcul folosită, conform legislației în vigoare, art.1 din Legea nr.153/2017 și Deciziei nr. 63/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: *"Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate, prin transpunerea fiecărui element component al soldei/salariului lunar brut realizat la funcția de bază, stabilit potrivit legilor de salarizare în vigoare la data deschiderii drepturilor de pensie, fără a se face distincție după cum acest quantum brut actualizat este mai mare sau mai mic față de ce/a/soldelor/salariilor lunare brute realizate în perioada aleasă de viitorul pensionar, ceea ce poate semnifica inclusiv diminuarea bazei de calcul alese în măsura în care, la data deschiderii drepturilor de pensie, acestuia îi sunt aplicabile dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare."*

A arătat că reclamantul a obținut în instanță recalcularea salariului la nivelul maxim stabilit în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor pentru aceeași funcție/grad/gradație/vechime în muncă/specialitate pentru activitatea desfășurată în aceleași condiții, începând cu 16.01.2016, calcul ce a presupus acordarea a două elemente care nu sunt legifera de legislația de salarizare specifică polițiștilor de penitenciare, mai exact, sporul de mobilitate de 25% și sporul de confidențialitate de 25% în quantum total de 2.244 lei brut lunar, respectiv, 1.313 lei net lunar. Aceste elemente nu reprezintă venituri salariale, nefiind cuprinse

în legislația de salarizare specifică funcționarilor publici cu statut special/polițiștilor de penitenciare din sistemul penitenciar, ci doar sume câștigate în instanță, având caracter conjunctural, în cauze similare și prin raportarea la situația concretă a reclamantului, acestea au fost incluse în valoarea nivelului maxim (așa cum s-a dispus de către instanța) care a stat la baza determinării diferenței dintre acesta și salariul încasat de reclamant. Însă simpla includere a sumelor corespunzătoare celor două sporuri în veniturile lunare ale reclamantului nu le conferă natură salarială conform legislației de salarizare specifică sistemului penitenciar-parte componentă a sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională, conform art. 1 din HG 756/2016.

În situația în care s-ar dispune includerea în baza de calcul a pensiei militare de stat a reclamantului a sporului de mobilitate și de confidențialitate, în procent de 25% fiecare, s-ar obține un quantum majorat artificial al pensiei militare de stat (prin includerea unor elemente excluse-cele două sporuri care nu se cuvin polițiștilor de penitenciare, potrivit legislației de salarizare specifică), ceea ce ar aduce atingere chiar substanței dreptului la pensie reglementat de art. 47 din Constituție și se instituie un tratament discriminatoriu față de pensiile de serviciu acordate celorlalți polițiști de penitenciare, militari și polițiști din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care au deținut aceeași funcție/grad/gradație/vechime în muncă/specialitate cu reclamantul pentru activitatea desfășurată în aceleași condiții, generând o majorare artificială a pensiei reclamantului.

În ceea ce privește susținerea instanței în analiza de fond, că nu este chemată să analizeze dacă aceste sporuri fac sau nu fac parte din salariul de bază, o consideră eronată, întrucât ține de justa dezlegare a cauzei privind încadrarea sumelor aferente celor două sporuri în categoria elementelor care compun salariile lunare brute realizate la funcția de bază, așa cum obligă art. 28, alin. 1 din Legea 223/2015.. Legislația în cauză a fost prezentată de Administrația Națională a Penitenciarelor nu pentru ca instanța să analizeze introducerea celor două sporuri în salariul de bază, ci pentru a sublinia faptul că sumele obținute de reclamant nu intră în categoria drepturilor de natură salarială sau asimilate salariilor potrivit legislației de salarizare specifică acestei categorii de personal care pot fi incluse în baza de calcul a pensiei militare de stat potrivit art. 28 din Legea 223/2015.

Mai clar, lit. p) de la alin.(1) a art. 28 din Legea 223/2015 stabilește posibilitatea excluderii din baza de calcul a unor venituri care nu sunt de natură salarială sau asimilate salariilor potrivit legislației de salarizare specifică, chiar dacă ele au fost calculate și plătite odată cu salariul lunar (situația sumelor aferente celor două sporuri acordate reclamantului).

Aceeași intimată, **Administrația Națională a Penitenciarelor**, a depus întâmpinări la apelurile formulate de Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne și Ministerul Afacerilor Interne, prin care a solicitat ca în analiza efectuată asupra întregii cauze să aibă în vedere și contextul pronunțării de către ÎCCJ a două hotărâri prin care s-a tranșat de o manieră definitivă natura juridică a sumelor de bani achitate în salariul lunar (în urma unor hotărâri judecătorești favorabile care conferă/constată/obligă la recalculări de salarii) ca având caracterul unor despăgubiri periodice și neavând caracter de drepturi salariale.

Instanța supremă a analizat drepturile câștigate definitiv de către magistrați, în litigii având ca obiect recalculări salariale (pe coeficienți de ierarhizare, în timp ce actualul proces privește sume obținute ca urmare a acordării nivelului maxim în plată prin includerea sporului de mobilitate și confidențialitate, dar toate fiind drepturi încasate lunar). ÎCCJ a stabilit că sumele de bani obținute prin aceste hotărâri au natura juridică a unor despăgubiri și, pe cale de consecință, nu pot fi incluse nici în calculul indemnizațiilor de încadrare și, ce este relevant în prezentul proces, nici în calculul pensiilor. Este în vedere Decizia nr. 3/2024 din dosarul nr. 2641/1/2023 (la data întocmirii prezentei publicată în Monitorul Oficial 132 din 15 februarie 2024, la inițiativa/sesizarea Procurorului General, vizând și magistrații pensionari) și Decizia nr. 4/2024 din cauza nr. 2393/1/2023 (la sesizarea CA Alba Iulia, privind doar magistrați în

activitate și publicată în M. Of. nr. 383 din 24 aprilie 2024). Ambele reprezintă hotărâri pronunțate de ÎCCJ pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Chiar dacă cele două spețe privesc o altă categorie socio-profesională decât cea a polițiștilor de penitenciare și ele se referă la sume de bani ce provin din recalculări salariale care privesc aplicarea anumitor coeficienți de multiplicare ca element component pentru determinarea indemnizației de încadrare (în cazul magistraților), ceea ce au în comun cu prezentul dosar este faptul că toate se referă la elemente componente ale salariilor lunare stabilite prin hotărâri judecătorești (în cazul magistraților hotărâri ce au obligat la punerea în plată a unor anumiți coeficienți de ierarhizare, iar în cazul prezentei acțiuni o hotărâre ce a obligat la acordarea unui nivel maxim în plată cu includerea a două sporuri - mobilitate și confidențialitate fiecare în cuantum de 25%).

Rațiunea din spatele celor două hotărâri subzistă evident și în prezenta cauză, atunci când se face analiza naturii juridice a sumelor obținute în salariile lunare ale reclamantului, prin obligarea ANP la anumite recalculări salariale și acordarea celor două sporuri. Mutatis mutandis, același raționament al ÎCCJ, a considerat că trebuie aplicat și în prezentul dosar.

Intimatul-reclamant a depus la dosar întâmpinare în data de 23.05.2024 față de apelurile declarate, prin care a reiterat că pârâta ANP a fost obligată să emită un act administrativ prin care să-i recalculeze drepturile salariale începând cu data de 16.01.2016 astfel încât acesta să fie remunerat la nivelul maxim stabilit în cadrul ANP pentru activitatea desfășurată în aceleași condiții, respectiv aceeași funcție/grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate. Pentru punerea în executare a acestei hotărâri ANP a emis actul administrativ de recalculare a drepturilor salariale începând cu anul 2016, în luna decembrie 2021 fiind făcută și plata parțială a acestora. Deși instanța a dispus clar recalcularea drepturilor salariale, în mod abuziv ANP procedează la eliminarea acestor sume din baza de calcul al pensiei fără absolut niciun temei legal, aceste drepturi nefiind menționate expres între cele stipulate limitativ în art. 28 din Legea nr. 223/2015, ca fiind excluse.

Drepturile obținute de intimatul-reclamant prin hotărârea sus-menționată sunt indubitabil drepturi salariale, pentru care ANP a reținut toate impozitele și contribuțiile legale aferente unor venituri salariale, deci nu poate afirma acum ca acestea nu intra în salariul plătit intimatului-reclamant. Și atâta timp cât o instanță obligă angajatorul la emiterea unei dispoziții de recalculare a drepturilor salariale în raport cu dispozitivul și la plata diferențelor între noul salariu lunar și cel încasat efectiv, este cert că salariul lunar al persoanei, după data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, este cel recalcultat (indiferent dacă a fost sau nu plătit, sau urmează, potrivit eșalonărilor dispuse prin legislație). După o astfel de hotărâre se impune reconstrucție salarială lunară, pe toată perioada vizată de aceasta. Cum art. 28 se referă la media salariilor lunare brute realizate, este mai mult decât clar faptul că acest salariu recalcultat este avut în vedere la calculul pensiei.

De asemenea, există o practică unitară în întreaga țară în privința pretențiilor care au făcut obiectul acestui demers, toți colegii intimatului-reclamant, atât din aparatul central al ANP cât și din țară, obținând în mod definitiv recalcularea pensiei prin includerea elementelor salariale cerute și de intimatul-reclamant.

La termenul de judecată din 25.10.2024, Curtea a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art.2 din OUG nr.62/2024, pentru a da o hotărâre de principiu prin care să dea dezlegare chestiunii de drept privitoare la alcătuirea situației soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază, corespunzătoare celor 6 luni consecutive alese sau ultimelor 6 luni de activitate, conform art.17 lit. f) din Ordinul MAI nr. 30/2016 privind aprobarea Metodologiei privind întocmirea dosarului de pensionare, pe baza salariului la nivelul maxim din cadrul angajatorului, recunoscut și acordat prin hotărâre judecătorească ce acoperă și perioada celor 6 luni.

Prin **punctul de vedere formulat, intimatul-reclamant** a arătat că nu este de acord cu sesizarea ÎCCJ, apreciind că OUG nr. 62/2024 nu obligă la sesizarea Înaltei Curți în toate situațiile, ci numai atunci când sunt anumite neclarități, or, în cazul său, instanța a stabilit recalcularea salariului, astfel încât să nu mai existe cel vechi și niște drepturi adăugate, ci doar noul salariu. De asemenea, litigiul nu are aplicabilitate generală, ci doar cu privire la 60 de persoane din toată țara, respectiv consilierii juridici din sistemul administrației penitenciarelor. Totodată, deciziile Înaltei Curți pronunțate în cursul anului 2024, nr. 3 și nr. 4 nu au aplicabilitate, întrucât nu vizează toate drepturile salariale obținute de salariați, spre exemplu, valoarea de referință sectorială, cu aplicabilitate generală, ci numai pe cele aferente coeficientului de ierarhizare DIICOT. Arată și că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG nr. 62/2024, întrucât nu există practică unitară.

Cercetând condițiile sesizării Curtea constată îndeplinite cerințele art.1 și 2 (1) din OUG nr.62/2024, referitoare la existența unei chestiuni de drept ce condiționează judecata raportat la modul de stabilire a dreptului de pensie a unei categorii de personal plătite din fonduri publice, susceptibilă de aplicare repetată, generală, oricând s-ar pune *problema alcătuirii situației soldelor/salariilor lunare brute ce intră în calculul pensiei, pe baza elementelor prevăzute strict și limitativ de lege, sau raportat la salariul maxim existent la nivelul angajatorului, acordat pe cale judecătorească, indiferent de elementele pe care le-ar include, de algoritmul de calcul, obiectul, cauza majorării și nivelul reieșit*, chestiune pe care instanța supremă nu a tranșat-o anterior și care nu face nici obiectul unui recurs în interesul legii, având totodată îndeplinită și rațiunea asigurării unei practici nu doar judiciare, dar și socio-economice, unitare, în scopul uniformizării și egalizării tratamentului în fața legii, și pentru ca în acest fel, legiuitorul să fie în măsură să cunoască efectele asupra bugetului general consolidat, pentru a-l prevedea în consecință. Din acest punct de vedere, faptul că practica în materia restrânsă a consilierilor juridici din administrația penitenciarelor ar fi unitară, nu realizează scopul pentru care a fost adoptată ordonanța de urgență nr.62/2024, pe de o parte pentru că problema de drept e susceptibilă de aplicare generală, în continuare, cei 60 de consilieri neputând nici categoria profesională în mod permanent, nici ipoteza legii chestionate. Pe de altă parte, dar pornind de la aceeași premisă, pentru că legiuitorul care a edictat menționata ordonanță de urgență, ca și cei care o pun în aplicare în practica propriu-zisă, au nevoie să cunoască conținutul drepturilor cu caracter general pe care sunt ținuti să le acorde, cu alte cuvinte, chiar legea aplicabilă, în condițiile în care o interpretare obligatorie face corp comun cu ea, spre deosebire de o hotărâre judecătorească ce are efecte relative, chiar dacă recunoaște drepturi cu potențial de aplicare generală. Astfel, dacă generalitatea dreptului salarial plătit din fonduri publice impune ca el să fie recunoscut la același nivel, tuturor în situații identice sau comparabile, atunci, aceasta să se stabilească prin decizie care are efecte similare cu ale legii, pentru că altfel s-ar perpetua situațiile de inegalitate între cei care trebuie să beneficieze de tratament identic. Faptul că până în prezent toată lumea ar fi procedat la judecată și că toate cererile vor fi fost admise, în același fel, poate reprezenta cel mult o situație circumstanțială, de fapt, iar nu de drept, pentru că din acest ultim punct de vedere, nu se poate exclude posibilitatea unei excepții. Or, așa cum se prezintă scopul fundamental al ordonanței cu dispoziții speciale, acesta depășește chiar și intenția egalizării salariale și a tratamentului judiciar, mergând până la egalizarea tratamentului în fața legii. Și, precum s-a mai spus, acest scop subzistă chiar dacă practica la acest moment ar fi unitară, pentru toate raporturile juridice care ipotetic intră și vor intra în sfera de aplicare a normei cu privire la alcătuirea bazei de calcul al pensiei pe baza salariilor/soldelor din intervalul de 6 luni, cu elementele actualizate preluate strict și limitativ din lege, sau luând în considerare starea de fapt și de drept consfințită prin hotărâre judecătorească cu privire la alcătuirea salariului, la nivel maxim în cadrul angajatorului, adică atunci când respectiva hotărâre sancționează obligația prin raportare la alte elemente decât prevăzute în algoritmul legii în sens matematic, tehnic, contabil, cum este

standardul egalitar care are drept criteriu existența unor diferențe în fapt, indiferent de obiectul și cauza în drept care le-ar genera (în speță, salariul majorat pe cale judiciară a rezultat din includerea sporurilor de mobilitate și confidențialitate de câte 25% din salariul de bază lunar la nivelul anului 2009).

Se mai reține și că problema de drept este relativ recent ivită pe rolul instanțelor, ceea ce, departe de a fi o cauză de inadmisibilitate, justifică, așa cum s-a spus, sesizarea, în scopul fundamental pentru care a fost adoptat temeiul ei, anume *necesitatea asigurării de urgență a unei practici uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale și de pensie ale personalului plătit din fonduri publice* -, în scop de *beneficii atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal, cât și al asigurării egalității în fața legii, în raporturile socio-economice (...).*

Pe de o parte, atât expunerea de motive din preambul, cât și textele art.1-2 din OUG nr.62/2024 sunt restrictive cât privește marja de apreciere de care mai dispune o instanță investită cu o cauză având obiectul prevăzut la art.1, cu privire la posibilitatea sesizării problemei de drept care implică salariile și pensiile cuvenite personalului plătit din fonduri publice și care nu a primit vreo soluție din partea instanței supreme. Astfel, ea este obligată la solicitarea de care vorbește art.2 (1), interesul legii fiind exprimat în favoarea unei soluții obligatorii cu caracter general, pentru a nu mai fi tratate distinct cauze similare, în orice context al aplicării legii, socio-economic-juridic, ce nu diferă din punct de vedere al stării de fapt, doar al interpretării în drept pe care ar da-o cei investiți cu aplicarea legii, că sunt angajatori, case de pensii sau instanțe, acestea din urmă, cu condiția de a fi sesizate, dar în condițiile în care, teoretic, nu li se poate cere imperativ o anumită soluție, căci aceasta ar afecta independența exclusivă de principiul obligativității precedentului care nu este o regulă a sistemului juridic românesc.

În consecință, reținând îndeplinite ipotezele art.1-2 din OUG nr.62/2024, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept referitoare la *alcătuirea situației soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază, corespunzătoare celor 6 luni consecutive alese sau ultimelor 6 luni de activitate, conform art.17 lit. f) din Ordinul MAI nr. 30/2016 privind aprobarea Metodologiei privind întocmirea dosarului de pensionare, pe baza salariului la nivelul maxim din cadrul angajatorului, recunoscut și acordat prin hotărâre judecătorească ce acoperă și perioada celor 6 luni*, ce face obiectul judecății, suspendând-o pe aceasta până la soluționarea problemei de drept sesizate.

Punctul de vedere al instanței se exprimă în sensul că situația soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază, corespunzătoare celor 6 luni consecutive alese sau ultimelor 6 luni de activitate, conform art.17 lit. f) din Ordinul MAI nr. 30/2016 pentru aprobarea Metodologiei privind întocmirea dosarului de pensionare, se alcătuiește pe baza elementelor actualizate preluate din lege în sens literal, iar nu în sensul în care ar rezulta din prezumția pronunțării hotărârii judecătorești pe baza și în conformitate cu legea. Chiar dacă ceea ce rezultă din hotărâre judecătorească ca element majorat (la nivel maxim în cadrul angajatorului), este salariul/solda susceptibilă de aplicare generală, iar nu un element variabil ca existență și întindere în salarizarea respectivei categorii de personal plătit din fonduri publice, sunt aplicabile prin analogie statuările Înaltei Curți din deciziile în interesul legii, nr.3 și 4/2024, în condițiile în care ceea ce se sancționează prin hotărâre judecătorească nu este neplata totală sau parțială a salariului determinat prin aplicarea matematică a algoritmului legal, ci un mod de stabilire a acestuia care să asigure împotriva tratamentului discriminatoriu, fără ca asta să însemne și reglementarea pe cale jurisprudențială a unui drept întocmai cum ar face-o legea, care ulterior să fie apt să modifice și baza de calcul al pensiei în elementele reglementate strict și limitativ, atât din punct de vedere al obiectului, cât și al cuantumului, și unul și altul devenind, în funcție de sursele nelimitate ale cauzelor unei posibile discriminări, imposibil de

cunoscut cu-adevărat și cu certitudinea ce trebuie să caracterizeze o dispoziție de generală aplicare. E un sofism acesta, că dintr-o hotărâre judecătorească rezultă salariul legal, cu consecința că persoana interesată nu-l deține și nu-l poate obține direct, în aplicarea legii, ci este obligată să dea angajatorul în judecată, iar judecătorul, să-i admită cererea fără niciun filtru al propriei judecăți în cauza sau temeiul legal textual al respectivului drept. Așa cum s-a statuat și în deciziile în interesul legii menționate, hotărârile judecătorești, indiferent de obiectul lor, că ar privi drepturi ocazionale sau susceptibile de aplicare generală, în același fel, câtă vreme nu rămân în cadrul strict al legii pentru a justifica cel puțin neplata unei părți din salariul legal, nu au aptitudinea de a schimba cadrul legal prin care se determină baza de calcul al pensiei, raportat la elementele de salarizare prevăzute special de lege pentru o categorie de personal, având ca unic scop, acoperirea și repararea unui prejudiciu rezultat dintr-un un tratament discriminator constat în fapt, indiferent de cauza care l-a generat și de oricâte astfel de cauze s-ar putea înregistra în concret și ar fi sancționate în jurisprudență. În caz contrar, cum s-a spus, s-ar isca o incertitudine absolută și insolubilă cu privire la drepturile de pensie cuvenite aceleiași categorii de personal, în aceleași condiții, după motivele și cauzele după care teoretic, ar putea să difere, în cadrul unui angajator sau altuia, drepturile salariale ale angajaților. Se apreciază așadar că atâta vreme cât salariile recalculate rezultă dintr-un principiu al legii consacrat jurisprudențial și nu din aplicarea în elementele ei stricte și abstracte la cazul concret, în afara oricărei comparații de fapt, sumele de bani obținute cu acest titlu nu sunt apte să modifice situația salariilor care alcătuiesc tehnic-legislativ baza de calcul al pensiei, nici din punct de vedere al elementelor salariale, nici al cuantumului acestora care s-ar culege din alte acte decât din lege, cum ar fi dintr-o hotărâre judecătorească (ori tot atâtea câte ar constata diferențe susceptibile de compensare), întrucât tratamentul reparator e posibil pe cale jurisprudențială, dar nu are și abilitatea de a produce o modificare cu efecte generale, adică de a genera lege, înlocuind-o pe cea existentă cu prescripțiile variabile pe care le-ar putea conține hotărârile judecătorești, în incalculabila lor diversitate.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE

În temeiul art.2 din OUG nr.62/2024:

Solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept referitoare la alcătuirea situației soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază, corespunzătoare celor 6 luni consecutive alese sau ultimelor 6 luni de activitate, conform art.17 lit. f) din Ordinul MAI nr. 30/2016 privind aprobarea Metodologiei privind întocmirea dosarului de pensionare, pe baza salariului la nivelul maxim din cadrul angajatorului, recunoscut și acordat prin hotărâre judecătorească ce acoperă și perioada celor 6 luni.

Suspendă judecata în apelurile formulate de apelanții-pârâți **ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR**, cu sediul în municipiul București, str. Maria Ghiculeasa nr. 47, sector 2 și cu sediul procesual ales în municipiul București, Calea Floreasca nr. 39, sector 1, **CASA DE PENSII SECTORIALĂ A MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE**, cu sediul în municipiul București, str. George Georgescu nr. 3, sector 4 și **MINISTERUL AFACERILOR INTERNE**, cu sediul în municipiul București, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1 împotriva sentinței civile nr.356 din data de 27.02.2024, pronunțată de Tribunalul Ilfov, Secția Civilă în dosarul nr.1669/93/2022, în contradictoriu cu intimatul-reclamant (...) având CNP (...), cu domiciliul procesual ales în (...), până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Cu recurs pe durata suspendării.

Pronunțată azi, 25 octombrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei

Președinte
(...)

Judecător
(...)

Grefier
(...)